

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 2 september 2020 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster besloten het tentamen van appellante voor de cursus Advanced Financial Accounting, inclusief alle toetsen en/of toetsonderdelen, waaronder het tentamen op 6 juli 2020, ongeldig te verklaren waarbij appellante voorts wordt uitgesloten van de eerstvolgende tentamengelegenheid in het academisch jaar 2020/2021 voor de cursus Advanced Financial Accounting, inclusief alle bijbehorende toetsen en/of toetsonderdelen.
- 1.2 Tegen deze beslissing heeft de gemachtigde van appellante, advocaat mr. W (hierna: “gemachtigde”) op 8 september 2020 en derhalve tijdig een pro forma beroepschrift ingediend ter bewaring van rechten. Op 14 september 2020 heeft gemachtigde het beroep aangevuld.
- 1.3 Partijen zijn uitgenodigd om in overleg na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Op 24 september 2020 heeft het overleg tussen appellante en verweerster plaatsgevonden. De gemachtigde van appellante was bij dit overleg niet aanwezig. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 29 oktober 2020 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Vanwege de geldende coronamaatregelen heeft de zitting, met instemming van partijen, via Skype for Business plaatsgevonden. Op 20 oktober 2020 liet appellante via haar gemachtigde per mail weten dat zij vanwege persoonlijke redenen de zitting niet kon bijwonen. Een verzoek tot uitstel omkleed met redenen heeft het College niet ontvangen. In diezelfde mail meldde ook gemachtigde zich af voor de zitting. Een reden voor de afwezigheid van de gemachtigde werd niet aangegeven.
Namens verweerster verschenen de heer Y (voorzitter examencommissie), mevrouw Z en mevrouw A (secretarissen examencommissie).

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Op 6 juli 2020 heeft appellante het hertentamen van de cursus Advanced Financial Accounting afgelegd.
- 2.2 Op 22 juli 2020 ontving verweerster een melding van de vakdocent inhoudende een vermoeden van fraude bij appellante met betrekking tot het hertentamen Advanced Financial Accounting op 6 juli 2020. De vakdocent heeft op 22 juli 2020 ook appellante op de hoogte gebracht van zijn vermoeden van fraude. Het hertentamen betrof een niet 'geproctord' gesloten boek tentamen dat online werd afgenomen en dat bestond uit drie oefeningen, elk bestaande uit vijf of zes vragen. De docent heeft van de drie oefeningen drie versies gemaakt (versies A, B en C). Tijdens het hertentamen kregen de studenten een willekeurige selectie van elk van de drie versies van elke oefening toegewezen. De melding van de docent houdt in dat bij drie opgaven een overlap bestaat tussen de antwoorden van appellante en de antwoorden van een of meerdere medestudenten, welke studenten niet allemaal dezelfde versie van het hertentamen hadden als appellante.
- 2.3 Naar aanleiding van de melding van de vakdocent heeft verweerster appellante uitgenodigd voor een hoorzitting op 20 augustus 2020. Appellante is op deze hoorzitting verschenen en heeft haar visie gegeven. Tijdens deze hoorzitting heeft appellante haar uitwerking van het tentamen met daarbij de door de docent gehighlightte zinsneden ingezien.

3. Standpunten partijen

- 3.1 In beroep voert appellante als verklaring aan dat zij voor het leren van een tentamen letterlijk onthoudt wat zij geoefend heeft en dat zij dat soms letterlijk opschrijft. De tentamens van de vakdocent zijn eigenlijk standaard, waarbij de uitwerkingen en percentages min of meer hetzelfde zijn. Appellante zegt dat zij mogelijk van een vorig tentamen de percentages heeft onthouden en dat heeft opgeschreven.
- 3.2 Tijdens de hoorzitting bij verweerster op 20 augustus 2020 voelde appellante zich gespannen en had zij niet meteen door wat haar eigenlijk werd kwalijk genomen. Appellante kon daardoor niet meteen tijdens de hoorzitting tot voornoemde verklaring komen. Appellante begrijpt niet hoe verweerster erbij kan blijven dat zij iets onrechtmatigs heeft gedaan. Zij acht het opleggen respectievelijk handhaven van de bestraffing via het bestreden besluit onjuist en wenst dat het bestreden besluit wordt gecorrigeerd.
- 3.3 Appellante wenst haar studie voort te zetten 'met een blanco strafregister'. Naar haar mening heeft zij een forse en onevenredige straf opgelegd gekregen. Daaraan had in alle redelijkheid tegemoet gekomen moeten worden, al dan niet via toepassing van de hardheidsclausule, hetgeen volgens appellante ten onrechte niet is gebeurd.
- 3.4 Appellante merkt voorts op dat zij kort na het tentamen verplicht een survey moest invullen waarin aan elke student werd gevraagd of hij/zij technische problemen heeft ervaren tijdens het tentamen. Deze survey kwam niet op tijd wegens technische omstandigheden. Appellante is vergeten deze survey in te vullen direct na haar tentamen en kwam hier pas

later achter. Appellante heeft hierover de vakdocent gemaïld en de docent heeft aangegeven dat dit geen probleem was.

- 3.5 De gemachtigde van appellante verzoekt om verweerster te veroordelen in de gebruikelijke proceskosten van het beroep.
- 3.6 Verweerster stelt zich op het standpunt dat appellante in het (aanvullende) beroepschrift haar aangevoerde gronden niet dan wel onvoldoende heeft onderbouwd c.q. gemotiveerd.
- 3.7 Verweerster is van mening dat er sprake is van fraude in het onderhavige hertentamen op 6 juli 2020. De antwoorden van appellante komen overeen met de antwoorden van een drietal andere studenten, waarvan een of meerdere studenten een andere versie van het voornoemde hertentamen hadden. De vier studenten zijn allen apart gehoord. Eén van de studenten uit die groep heeft bekend fraude te hebben gepleegd. Appellante heeft volgens verweerster zowel op de hoorzitting op 20 augustus 2020 als tijdens het minnelijke schikkingsgesprek geen plausibele verklaring gegeven waarom een deel van haar antwoorden overeenkomt met de (correcte en incorrecte) antwoorden van andere studenten. Hetgeen appellante stelt dat zij letterlijk kan onthouden wat zij eerder geoefend heeft, acht verweerster niet plausibel nu appellante ook de fouten van de andere studenten in haar beantwoording heeft mee gekopieerd. Ook de andere studenten konden geen plausibele verklaring geven. Verweerster verwijst naar de melding van de vakdocent waarin hij aangeeft dat alleen studenten die deelnemen aan het tentamen toegang hebben tot het tentamen en dat de overlap in de antwoorden van deze studenten derhalve niets anders betekent dan dat deze studenten met elkaar in contact hebben gestaan. De vakdocent wijst in zijn melding voorts op het feit dat er instructies op het voorblad van het tentamen zijn gegeven en voorafgaand aan het tentamen aan studenten zijn medegedeeld, waarin duidelijk is gemaakt dat communiceren met andere personen, behalve met de helpdesk van de universiteit, op geen enkele wijze is toegestaan. De vakdocent heeft daarbij genoemd wat er onder fraude wordt verstaan.
- 3.8 Verweerster ziet geen reden tot herziening van de sanctie dan wel toepassing van de in artikel 6.1 Onderwijs- en Examenregeling 2019/2020 (hierna: OER) en de in artikel 27 Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management 2019/2020 (hierna: R&R) opgenomen hardheidsclausule. Verweerster acht de beroepsgrond betreffende de toepassing van de hardheidsclausule in het beroepschrift van appellante niet gemotiveerd. Volgens verweerster heeft appellante tijdens het minnelijke schikkingsgesprek wel aangegeven dat er sprake is van bijzondere familieomstandigheden en/of persoonlijke omstandigheden die door de studentendecaan zijn erkend. Verweerster geeft aan dat het echter vast beleid is dat in geval van fraude verweerster geen rekening houdt met (erkende) bijzondere, persoonlijke (familie)omstandigheden bij het bepalen van de op te leggen sanctie. De aan appellante opgelegde sanctie betreft een standaardsanctie welke verweerster in vergelijkbare gevallen oplegt. Alle vier de studenten zijn op dezelfde wijze door verweerster gesanctioneerd. Volgens verweerster waren er geen redenen om een andere dan wel lichtere sanctie dan de standaardsanctie in het geval van appellante op te leggen

- 3.9 Verweerster merkt op dat hetgeen appellante opmerkt over de survey geen invloed heeft gehad op het bestreden besluit.
- 3.10 Op de vraag van het College hoe de identiteit van appellante kon worden vastgesteld nu het tentamen niet was geproctord, stelt verweerster dat appellante de stukken van de fraudemelding heeft ingezien en zowel appellante als haar gemachtigde niet hebben gesteld dat zij het tentamen niet zou hebben gemaakt.

4. Overwegingen College

- 4.1 Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan verweerster, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door verweerster aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende door verweerster te bepalen termijn van ten hoogste één jaar.
- 4.2 Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de R&R wordt onder fraude verstaan: *“een handelen of nalaten daarvan door de examinandus dat tot gevolg heeft dat het vormen van een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt gemaakt.*
2. In ieder geval worden de volgende gevallen als fraude aangemerkt: “b. gedurende een toets of tentamen afkijken bij mede-examinandi of met hen of met anderen op enigerlei wijze, binnen of buiten de toets- of tentamenruimte, informatie uitwisselen. (...)”
- 4.3 Ingevolge artikel 21, zesde lid, van de R&R, besluit verweerster, indien zij tot het oordeel komt dat sprake is van fraude, bij een eerste vergrijp in beginsel tot het treffen van de volgende maatregelen: *“a. ongeldig verklaren van de gehele tentamengelegenheid, inclusief alle toetsen en/of toetsonderdelen van het betreffende vak; en b. uitsluiting van de eerstvolgende tentamengelegenheid, inclusief alle bijbehorende toetsen en/of toetsonderdelen van het betreffende vak; (...)”*.
- 4.4 Het College stelt voorop dat, ingevolge artikel 19 R&R, de vraag of fraude is gepleegd moet worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven. Het College stelt vast dat aan een groep van vier studenten voor hetzelfde vergrijp eenzelfde sanctie is opgelegd. Van die groep studenten heeft alleen appellante beroep ingesteld. Bij de stukken in beroep bevindt zich het door appellante gemaakte werk, waarbij de vakdocent heeft aangegeven welke delen van haar antwoorden overeenkomen met de (correcte en incorrecte) antwoorden van de drie medestudenten. Met de door appellante in beroep overgelegde stukken heeft zij de bevindingen van de vakdocent niet weerlegd. Het College volgt het standpunt van verweerster dat zij de verklaring van appellante dat zij letterlijk kan onthouden wat zij eerder heeft geoeffend niet plausibel acht nu appellante ook de fouten van haar medestudenten in haar beantwoording heeft gekopieerd. Het College is van oordeel dat verweerster, gelet op het voorgaande, zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellante fraude heeft gepleegd.

- 4.5 Wat het opleggen van een maatregel wegens fraude betreft, heeft verweerster gelet op artikel 21 lid 6, onderdeel a en b, van de R&R de bevoegdheid om bij een eerste vergrijp de gehele tentamen gelegenheid van het betreffende vak ongeldig te verklaren en appellante uit te sluiten van de eerstvolgende tentamen gelegenheid. Het College constateert dat de zwaarte van de maatregel, namelijk de ongeldigheidsverklaring van de gehele tentamen gelegenheid en de uitsluiting van de deelname aan de eerstvolgende tentamen gelegenheid, in geval van een eerste vergrijp in lijn is met de R&R. Het College volgt verweerster in haar standpunt dat er geen ruimte was voor het toepassen van de hardheidsclausule. Dat er sprake is van een gesloten boek tentamen terwijl er geen gebruik werd gemaakt van Proctorio is weliswaar exceptioneel, maar nog geen reden voor het toepassen van de hardheidsclausule. Appellante heeft niet aangetoond dat er sprake zou zijn van onbillijkheden van overwegende aard. Verweerster heeft zich in dit verband op het standpunt mogen stellen dat appellante met deze maatregelen niet onevenredig is getroffen.
- 4.6 Gelet op het bovenstaande, alsmede gelet op het onmiskenbaar zwaarwegende belang van verweerster om fraude tegen te gaan, kan niet geconcludeerd worden dat de door verweerster aan appellant opgelegde sanctie onredelijk is en/of dat verweerster met de opgelegde sanctie de beginselen van proportionaliteit of rechtsgelijkheid zou hebben geschonden. Nu ook niet geconcludeerd kan worden dat verweerster onzorgvuldig zou hebben gehandeld, noch dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit had kunnen komen, is het beroep naar het oordeel van het College ongegrond. Om die reden bestaat dan ook geen aanleiding voor een vergoeding van de proceskosten van appellante.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 29 oktober 2020 door het College van Beroep voor de Examens.